

**PRÓBNY EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2019/2020**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK WŁOSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJW-P1**

KWIECIEŃ 2020

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.2. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	V
	1.2.		F
	1.3.		F
	1.4.		F
	1.5.		V

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	E
	2.2.		A
	2.3.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C
	2.4.		B

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
	3.2.		C
	3.3.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	3.4.		B
	3.5.		A
	3.6.		A

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	E
	4.2.		F
	4.3.		C
	4.4.		A

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
	5.2.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A
	5.3.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	6.2.		A
	6.3.		D
	6.4.		D
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	B

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	E
	7.2.		D
	7.3.		B

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	8.2.		B
	8.3.		C
	8.4.		B
	8.5.		A

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	9.2.		A
	9.3.		B
	9.4.		C
	9.5.		A

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna lub brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Właśnie wróciłeś(-aś) z Rzymu, gdzie ukradziono ci walizkę. W e-mailu do kolegi z Włoch:

- napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie
- poinformuj, jak doszło do kradzieży i co zrobiłeś(-aś) po utracie walizki
- opisz reakcję świadków kradzieży
- przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.3. *Zdający przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości.*

5.4. *Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.*

5.9. *Zdający opisuje doświadczenia swoje i innych.*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.7. *Zdający wyraża emocje [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający odniósł się?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie**
Ci sono andato con la mia fidanzata. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np.
Ci sono andato in vacanza con la mia fidanzata. (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **opisz reakcję świadków kradzieży**
La signora era spaventata, voleva aiutarmi e ha chiamato la polizia.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
La signora che aspettava l'autobus ha subito tirato fuori dalla borsa il suo cellulare.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *perdere la valigia, essere arrabbiato(-a), chiamare la polizia, venire a trovare* uznajemy za jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **opisz reakcję świadków kradzieży**
L'uomo ha chiuso gli occhi e mi guardava con spavento.
Tutte le persone sono rimaste a bocca aperta e senza parole.

8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- **napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie**
Sono arrivato a Roma ieri, in macchina, con i miei genitori.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
- **poinformuj, jak doszło do kradzieży i co zrobiłeś(-aś) po utracie walizki**
Dopo il furto ho telefonato a Sandro. („nie odniósł się”)
Dopo il furto ho telefonato a mio zio Sandro. („odniósł się”)
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
- **poinformuj, [...] co zrobiłeś(-aś) po utracie walizki**
 - **przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji**
Subito dopo il furto ho dovuto spendere tanti soldi per andare in taxi alla stazione della polizia.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. opisując reakcję świadków kradzieży zdający pisze: *Ha gridato.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.
- **napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie**
Andrò in treno. („nie odniósł się”; zdający realizując polecenie używa czasu przyszłego, nie ma żadnego odniesienia sytuującego daną czynność w czasie wymaganym do realizacji danego podpunktu, nie ma odniesienia do miejsca)
Io andare a Roma ieri, treno espresso, i miei genitori accompagnarli. (podpunkt, do którego zdający odniósł się; zdający realizując polecenie używa bezokoliczników, ale w zdaniu występuje okolicznik czasu, sytuujący dane wydarzenie w czasie wymaganym do realizacji danego podpunktu)
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej.
- **opisz reakcję świadków kradzieży**

Non so come hanno reagito i passanti. (“nie odniósł się”)

17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim – uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.

- **przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji**

Ho dovuto kupire una nuova valigia. („nie odniósł się”)

18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.

- **przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji**

Ho dovuto comprare una tania valigia. („odniósł się”)

Zadanie 10.

Właśnie wróciłeś(-aś) z Rzymu, gdzie ukradziono ci walizkę. W e-mailu do kolegi z Włoch:

- **napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie**
- **poinformuj, jak doszło do kradzieży i co zrobiłeś(-aś) po utracie walizki**
- **opisz reakcję świadków kradzieży**
- **przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji.**

Caro Stefano,

come stai? Sai che cosa mi è successo quando stavo a Roma?

- napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do okoliczności, w jakich znalazł się w Rzymie, np.

- określa cel, w jakim pojechał do Rzymu, np. *Sono andato a Roma per migliorare la conoscenza della lingua italiana.* LUB
- przedstawia sytuację, dzięki której znalazł się w Rzymie, np. *I miei amici mi hanno consigliato una vacanza a Roma.* LUB
- wskazuje czas pobytu w Rzymie lub czas przyjazdu do miasta, np. *Stavo a Roma da due settimane. Sono arrivato a Roma il due luglio.* LUB
- wskazuje osoby, z jakimi był w Rzymie, np. *Volevo passare una settimana da una mia vecchia amica.* LUB
- wskazuje środek transportu, jakim przybył do Rzymu, np. *Sono arrivato a Roma in aereo.* LUB
- mówi o miejscu swojego zakwaterowania w Rzymie, np. *Abbiamo preso una camera doppia in un albergo del centro.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie informuje o okolicznościach, w jakich znalazł się w Rzymie.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Ero a Roma. Sono andato a Roma.</p>	<p>Sono andato a Roma per visitare la città. Ero in vacanza con i miei genitori. Ho deciso di fare una vacanza studio in Italia.</p>	<p>Volevo visitare la città con la mia fidanzata durante le vacanze e ho preso l'aereo da Varsavia.</p>

- poinformuj, jak doszło do kradzieży i co zrobiłeś(-aś) po utracie walizki

5.4. Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.

5.9. Zdający opisuje doświadczenia swoje i innych.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do co najmniej jednej części polecenia, np.

- informuje, w jaki sposób doszło do kradzieży LUB
- relacjonuje, co zrobił po utracie walizki.

Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (informacja o okolicznościach kradzieży oraz informacja o tym, co zdający zrobił po utracie walizki) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy.

Akceptowana jest sytuacja, w której zdający opisuje kradzież innego przedmiotu niż walizka, jednak taka realizacja tego podpunktu polecenia powoduje usterkę w spójności, np. *Ieri quando camminavo per le vie della città qualcuno mi ha rubato il passaporto.*

Jeśli zdający opisuje kradzież walizki i/lub relacjonuje, co zrobił po jej utracie, używając czasu teraźniejszego, taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Il ladro mi ruba la mia valigia per strada.* (odniósł się > nie odniósł się).

Zdający nie musi napisać, że jest pewien, gdzie została ukradziona jego walizka. Może nie znać miejsca i tylko przybliżyć sytuację, wyrazić przypuszczenia, gdzie to mogło się stać, np. *La mia valigia non c'è più. Probabilmente qualcuno l'ha portata via mentre tutti aspettavamo all'aeroporto.*

Akceptowana jest taka realizacja drugiego członu podpunktu, w której zdający opisuje swoją bezradność na zaistniałą sytuację, np. *Ero disperato e non sapevo come reagire. Ora cosa faccio senza le mie cose?*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Non ho la valigia. Dov'è il ladro? Ho lasciato la valigia a casa.	All'aeroporto ad un certo punto non ho più visto la mia valigia. Non so quando precisamente è successo. Ho subito chiamato la polizia. Ho chiamato la polizia e ho chiesto aiuto ai genitori.	Mentre stavo comprando il biglietto per andare in centro in autobus, qualcuno ha rubato la mia valigia. Ho cominciato a gridare "Aiuto, ladro".

- opisz reakcję świadków kradzieży

5.9. Zdający opisuje doświadczenia swoje i innych.

7.7. Zdający wyraża emocje [...]

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający, odnosząc się do reakcji świadków kradzieży walizki,

- opisuje działania/czynności jednej bądź kilku osób, np. *Uno dei ragazzi si è messo a inseguire il ladro.*
- opisuje emocje świadka/świadków kradzieży, np. *La donna era spaventata come me.*

Jeśli zdający odnosi się do reakcji osób, które nie były świadkami kradzieży, taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Il poliziotto con il quale ho parlato al commissariato era molto gentile e mi ha consigliato di chiamare subito i miei genitori.* (rozwinął > odniósł się).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający informuje, że nie było świadków kradzieży, np. *La città era deserta, c'ero solo io per strada.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Non c'era nessuno intorno a me.</p> <p>Qualcuno ha visto tutto.</p> <p>C'era molta gente intorno a me.</p>	<p>Una donna ha cominciato a gridare.</p> <p>Un signore ha seguito il ladro.</p>	<p>Tutta la gente voleva aiutarmi e un signore mi ha offerto il suo cellulare perché potessi chiamare la polizia.</p> <p>La donna che ha visto tutta la situazione si è messa a gridare forte.</p>

- przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji

5.9. Zdający opisuje doświadczenia swoje i innych.

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do co najmniej jednego problemu, jaki wyniknął na skutek kradzieży walizki, np. *Ho dovuto comprarmi perfino lo spazzolino da denti.*

Realizując ten podpunkt odpowiedzi zdający powinien przedstawić problemy wynikające z kradzieży walizki. Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający pisze o pozytywnych aspektach sytuacji, w jakiej się znalazł, np. *Sono contenta perché ora posso comprarmi dei nuovi vestiti.* lub *In realtà non è un problema perché la valigia era vecchia e gli oggetti dentro non mi servono più.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w których zdający pisze o problemach, jakie miał podczas pobytu w Rzymie, nie nawiązując w żaden sposób do ukradzionej walizki, np. *Non riuscivo a trovare il mio albergo perché non avevo la piantina della città.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Mi hanno rubato i miei vestiti.</p> <p>Non andrò mai più in quella città!</p>	<p>Ho dovuto passare la vacanza in un'unica maglietta.</p> <p>Sono dovuto ritornare in Polonia perché non avevo più soldi.</p>	<p>Ho dovuto denunciare l'accaduto alla polizia dove ho trascorso sei ore aspettando il mio turno.</p> <p>È difficile fare la vacanza senza la valigia. Ti manca tutto: non hai il crema solare, i tuoi vestiti preferiti non esistono più, devi comprarti dentifricio, costume da bagno, biancheria, ciabatte e tutti gli oggetti di primo uso.</p>

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych ("przeskakiwania" z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.

8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z obowiązującymi zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) “pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe i/lub ortograficzne.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem “precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

- **napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie**

Ho deciso questo per migliorare la mia conoscenza della lingua italiana.

L'ho deciso per per migliorare la mia conoscenza della lingua italiana. – zawiera typową dla danego języka strukturę gramatyczną.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none">• brak błędów• nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy często zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	<i>Marek <u>lubić</u> czekoladę.</i>
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	<i>Marek √ czekoladę.</i>
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	<i>Słońce (gżeje).</i>
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	<i>Słońce (<u>gżać</u>) w lecie.</i>
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	<i><u>Założyłem kurtkę, bo było gorąco.</u></i>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu traktuje się jako błędy językowe i oznacza poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznaczamy błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się “praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się “praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *qc*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem, że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *film*, *gruppo*, *rivista*, np. *il film “M jak miłość”*, *la rivista “Świat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym, niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie podkreślane jest linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ho letto Nowe Horyzonty* – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *a casa* (2 słowa), *nella nostra scuola* (3 słowa).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
 - słowa łączone dywizem, np. *e-mail*
 - formy skrócone, np. *c'è*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu
 - liczby, bez względu na ich długość, np. 1780.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *XX sec.* = 2 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. "buźki").
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu np. *Io porto bianche scarpe.* – 4 słowa.